

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

VII. Historia Lumbaginis Rheumaticæ Convulsivæ. A Christophoro Pitt, M. D. communicata.

Vir erat quasi 35 Annorum, robustus, Temperamenti Biliosi, qui Decimis colligendis eo tempore occupatus, post Operam laboriosiore poros forsan cito nimis ex frigore admissio occluserat.

Primâ ergo Morbi Invasione febricitavit, primo rigore & Horrore dein Calore, & Doloribus vagis (nunc in Ventriculo & Intestinis, mox in Pectore sævientibus) corrupeus: Verum hæc Symptomata cum aliis brevi permutantur. Materia enim Morbum committens se in Dorso omnem deposuit; Hinc immanis Lumborum Dolor ad Coxendicem usque Sæviens. Et quidem tantus erat Dolor, ut Sudores Symptomaticos sic expresserit, ut a Capillis & Facie guttæ catervatim stillarent. Præ Dolore neque in lecto procumbere nec erectus stare, nec in sedili sedere potuit: verum Abdomine ad Spondam pedum fulcris protruso, Dolorem Lumborum compressione illâ aliquo modo fallere videbatur. Sed neq; sic inclinato corpore, quietus (ut voluit) perstare usq; potuit: Sed Convulsionibus correptus primò erigebatur cum vultu miserabili, & ringenti Ore, dein in humum retorquebatur (nisi adstaret aliquis qui casum ejus præveniret) ubi immotus Cadaveris instar manebat, sese movere inhabilis, neq; majori ad Surgendum potentiâ donatus, quàm si esset Infans. Brachia etiam & Crura ei prostrato rigeabant, ut nullo modo extendi retrahere possent. Os etiam Convulsionibus ita claudebatur, ut Cochleare vix admitteret. Convulsiones autem illæ

D d d d

quibus

quibus Membra & Dorsum corripiebantur, per Paroxysmos redibant ; non quidem Periodicos, sed nunc citius, nunc serius redeunt, prout dolor magis minusve faviret. Sed Eum ad positionem suam optatam Spondam sciz. reducamus, ubi vultu ita erat composito, qui risum sane cuiquam videnti facile moveret, nisi Recordatio earum quas sustinebat miseriarum, Miserecordiam potius excitaret. Sic autem Dies Noctesq; Misellus Homo tres plus minus Septimanas transigebat, nunquam in Lecto discumbens, insomnis ut plurimum, cum Dolore summo, crebrisq; convulsionibus. Hæc sunt quæ in Eo observare potui Symptomata : cætera sanus. Nulla erat Vomitus uritio. Pulsus fortis & æqualis, Lingua humida, & pelliculâ albâ obducta. Sanguis per Venæ Sectionem eductus, Sanguini Pleuriticorum Similis. Urina ut Sanorum. Quid per primam Septimanam factum sit, nescio ; nisi quod Vena semel pertunderetur, semel Clyster, & semel purgans Medicamentum administrarentur, & vis satis magna Laudani sine fructu exhiberetur. Sed incassum hæc omnia. Tandem Me accersi curant, qui cum Ægrum vidissem eo quo scripsi modo laborantem Venæ Sectionem repeti jubeo ad satis largam quantitatem. Die proximo Lenitivum præscripsi, quod dum per sedem ad 3 4ve vices operabatur ; Æger rectus obambulare potuit, nullis doloribus, nec Convulsionibus laceratus : quo tandem suo munere perfuncto, redeunt Statim Dolores & Convulsiones, & Ipse ad pristinam suam stationem Spondam sc. redit. Hoc tamen Animos addidit, Purgationes repetitas rem ipsam expedire posse, cum primum Purgans eas a Morbo inducias daret. Die ergo sequenti Resinam Jalapii & Mercurium dulcem exhibui (cum expertus esset quid in Lumborum Dolore valeret hoc Medicamentum) sed præter spem, ne semel quidem deposuit Æger, quanquam ʒij Syr. e Spin. Cervinâ adjecerim. Ut ergo duro huic Nodo, durum satis, adaptarem Cuneum, Purgantium Dosis auxi, Syr.

e Spin. Cervin. ad ʒiij ʒiiijve alternis diebus adhibens. Sic tandem Alvus aperta est, & Dolores mitigati, & Convulsiones non ita crebro laceſſere. Serum Lactis, ut ad libitum haurirèt, permiſi. Et cum Alvus purgantibus reſponderet, Laudanum tutius & liberius exhibere potui, unde Requiem Spiritibus a Morbo ſimul & Medicamentis exagitatis conciliarem, nec tamen Materiam Morbum committentem ab eo incarcerarem. Sic tandem factum eſt ut a repetitis his Purgantibus, octo putò, aut decem, evanuit Dolor, & convulsiones ceſſarunt & Ipſe ſartus teſtus valet. Ego interim ut a Recidiva caverem, Nervina Medicamenta, quæ ſanguini & ſpiritibus vigorem imprimerent, adhibens; Eum vegetum vividumq; & Onera Humeris ſuſtinentem, nuper vidi E memoria fere excidebat, Suras ei convaleſcenti intumuiſſe, qui tumor his ultimis medicamentis facile ceſſit. Suadebam Ego frequentiore Venæ-ſectionem, ſed cum Ruſticis idem ſonat, ſanguinem & Vitam ipſam effundere. Sed æque feliciter mihi ceſſerunt Purgantia repetita.